

Звѣнтятъ гласовѣтъ, шумятъ падналитѣ и ударени топки; въртележката не спира, молката повдига единия, после другия си край и все не може да се задържи водоравно; сухата парзалка е събрала като мравки по-малкитѣ отъ насъ, а въ лабиринта други се изкачватъ или слизатъ като отъ пѣтъ голѣмъ. Всичко се е раздвижило. Всѣки день дружината растѣше. После дойде и края. Казватъ, че сме били бодри като рози.

Догодина пакъ на нашето игрище. То ни носи здраве, радостъ и почивка.

